

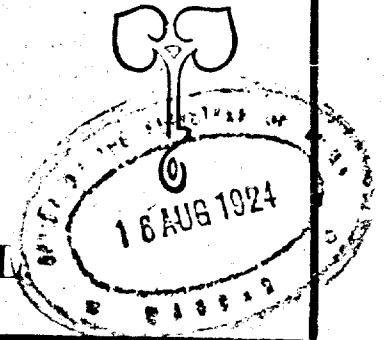
Tik-Boks 2 Animal Life.

V24. N24.3. July 1924

SL
KZ m 211, N017B
N24.24.3.
197930

Society for the . . .
Prevention of Cruelty .
to Animals, Madras .

ENGLISH & TAMIL

TIT-BITS

OF

ANIMAL LIFE

தென் வந்தான் ஸாஹீப்.

*Copies can be had on application to the
Honorary Secretary, S.P.C.A., Vepery, Madras.*
Annual Subscription, Half a Rupee, payable in advance.

EDITED BY
Rai Saheb G. Venkataranga Rao, M.A.,
Member of the S.P.C.A.

சென்னை: ஜி. ஓ. பி. சங்கரத்தின் டெம்பிராபி

ராய் காஷிப் ஜி. வெங்கடரங்க ராவ், எம். ஏ. அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

PUBLISHED QUARTERLY.

A QUARTERLY JOURNAL—Vol. XXIV. No. 3.

July, 1924—ஸ்ர ஜூலை

CONTENTS.

IN ENGLISH	PAGE	பொருளடக்கம்	பக்கம்
Why Certain Hunters Quit Shooting?	21	ஒரு குருமான வழக்கம்	25
A Camera or a Gun	23	குதிரை மாடு முதலியவைகளுக்குத் தண்ணீர்	
How to Care for Cats and Dogs...	"	தொட்டிகள்	26
Abraham Lincoln and Animals	24	ஜீவஜந்து காட்சி சாலை...	"
Ants ...	25	யானையின் புத்திகூர்மை	27
		அலிம்ஸா போதனை:—திருவள்ளுவர்	"
		கால்கடைகளைப்பற்றிய பழமொழிகள்	"
		முக்கிய குறிப்புகள்	28

TIT-BITS OF ANIMAL LIFE

A QUARTERLY ADVOCATE OF HUMANITY FOR SCHOOLS AND FAMILIES

ஜந்து வர்த்தமான ஸாரம்

பாடசாலைகளுக்கும் வீடுகளுக்கும் உபயோகப்படும்

ஜீவகாருண்ய விளக்க மும்மாதப் பத்திரிகை

சம்புடம் XXIV.]

JULY, 1924—ஸ்ர ஜூலை

[இலக்கம் 3.]

I Why Certain Hunters Quit Shooting GOD'S COVENANT

In the beginning of creation, God said, 'Behold I establish my covenant with you, and with your seed after you: and with every living creature that is with you, the birds, the cattle, and every beast of the earth.' So, according to God's word, not only the God-created man, but also the God-created creatures, are included in God's creation, in God's provision, in God's laws, and in God's covenant.

But was God's covenant with man fulfilled to the creatures of creation in Paul's day? Listen to Paul's words. He says, 'To this day, we know that the entire creation sighs and throbs with pain.' To Paul the Christian religion means man's redemption, and through man's redemption, a redeemed condition for every creature. Paul believes that just as man's sin had its cursing effect upon the animal creation, so man's redemption will also have its saving effect upon the animal world. And this is certainly a logical conclusion.

PAUL'S BELIEF

A farmer of Rhode Island, some time ago, got up in a religious meeting to tell of his conversion, and said, 'Before I was converted, I was profane, rough, and cruel, but when I became a Christian, my horse, my dog, and even the old cat knew that a change had taken place in my life.' Now that's exactly what Paul is talking about here in this text; he says, the man who has experienced God's mercy in his own

redemption will have mercy for every creature associated with him. Yes, says Paul, speaking prophetically, 'The entire creation waits with eager longing for just such redemption from Christ through the sons of God.'

CHRISTIAN PEOPLE INDIFFERENT

But has that prophecy been fulfilled? Let us look from the humane view point at the cruelty situation among the creatures of God's creation in America to-day. It is carefully estimated that over a million fur-bearing animals pass through the indescribable torture of the steel trap annually; millions of young birds starve to death because man kills the parent birds. Why? Simply because Christian people have not so much as lifted a finger in protest to this barbarous treatment of those poor dumb creatures out there on the plains and hills.

Millions of feathery birds, tortured and slaughtered every year—why? Simply to satisfy woman's vain ambition, according to the dictates of fashion in dress.

Then think of the other millions of creatures, terrified, tortured, and killed, in the so-called 'Hunting Sport.'

WHY DR. OAKLEY QUIT SHOOTING

Listen to Dr. Oakley. He says: 'When I was a mere lad, my father sent me on an errand through the woods. I took my gun, and on the way heard two birds singing in the branches above me. I drew my gun and fired, and one of the birds fell dead to the ground. I ran and picked it up, looked at its beautiful coloring and soft downy feathers, then threw it down, and went on my way. Later in the day, I returned and saw a touching sight—its

little mate was down upon the ground, with drooping wings, hopping all about it, while calling in plaintive tones, but there was no response. As I looked and listened, my heart grew sad, and I bowed my head saying, "I wish I hadn't killed it." I went home and left the little mourner calling in vain for his dead mate, but I have never forgotten that sad experience. Since that day I have never shot in my life. Over fifty years have now passed, and yet I often think how I brought sorrow and separation between two innocent little companions who were simply singing sweetly together in the woods. And the thought of it still saddens my memory.'

VERY OFTEN A THOUGHTLESS CRUELTY

Cruelty is so often thoughtless. If all hunters could honestly feel the appeal of the suffering animal world—of those frightened before they are killed; of those injured, but not killed, and left in the wilds to slowly die in agony; and of the wildest animals of the forest that in pain have turned at last in trust to their pursuers for help and protection—I say if all hunters could honestly feel the appeal of the suffering animal world, the hunting game would lose much of its sport because of a genuine sympathy for those that need our help and protection. *Cruelty is so often a matter of custom.*

Kindness is a matter of education. A philosopher was once asked to outline a course of education for a young prince and he said: 'During his youth teach him to be kind to every living thing, lest by indulging in small cruelties he should later lack feeling for his fellowmen.'

NERO CRUEL IN YOUTH

The boy Nero amused himself by spearing flies with a needle that he might have the fun of seeing them wriggle in their pain. The man Nero found increased pleasure in watching the Christians burn while Rome went up in flames. 'For whatsoever a man soweth, that shall also he reap.'

CRUELTY A SIN

I know there are those who call it sentimental and foolish to talk about kindness to animals, and there are those who say, 'Boys must be boys. It's the boy nature to bottle flies, to torture toads, to rob birds' nests, to stone cats, chase dogs, and abuse horses.' I know some boys do it, but I want to say most positively the boy

that does it is not true to his best nature. God has implanted kindness within our bosoms, and every time that we are cruel we sin against God, and against the most sacred interests of our character and souls.

GREAT LOVERS OF NATURE

Then think of such men as Theodore, Kingsley, Whittier, Burns, Darwin, Burroughs, Lincoln, and Gibson, lovers of nature and all loved by all creatures of the world. The birds hopped upon their shoulders for grain; the squirrels went down into their pockets for nuts, while even the fish in the pond waited for their coming. These men loved nature, and the creatures of nature loved them, and the whole world loves these men to-day for that reciprocated affection.

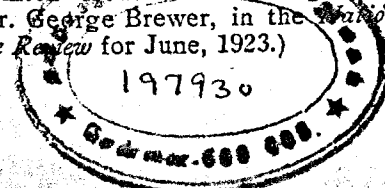
THE IMPULSE OF KINDNESS

A short time ago this item appeared in one of the New York papers, 'Hundreds of people to-day stopped to watch a Humane Society Crew climb a slippery roof, and crawl out on an electric wire to rescue a sparrow that had been caught by one of the loose strings of the cable.' Only a sparrow, and yet the humane impulse that rescued that sparrow, is the same impulse that has built our hospitals; that has erected our asylums; that is changing our prisons from pens of punishment to reform schools for character; that has organized our charities, and sent relief to the plague-stricken of the world. Yes, the humane impulse that led to the rescue of that sparrow is the impulse of kindness, consideration and mercy, that should unite all hearts that love, in the service for all who suffer.

When Ian MacLaren, that world-famed lover of nature, of men, and of God, was being buried a short time ago, the finest thing said of him was: 'To Ian MacLaren life presented itself as one long opportunity for being kind.' What better thing could be said of any of us when life is done!

'Among the noblest of the land,
Tho' he may count himself the least,
That man I honor and revere,
Who, without favour, without fear,
Always and ever, dares to stand
The friend of every friendless beast.'

(Reprinted from a sermon given by Rev. Dr. George Brewer, in the *National Humane Review* for June, 1923.)

II

A Camera or a Gun.

How much fun is there, if you answer from deep down in your heart, how much real satisfaction is there, in taking the life that God gave as His best gift, and that once taken, no power can give back?

There is nothing more beautiful in outdoor life than a bird awing in the clear sky or swaying back and forth on a twig, telling the world how happy he is, and how good life is. He is telling to us, confidentially, how hard he has worked, with the help of his mate, to get that nest just right, and now he has to work hard to feed a number of wide, always-open bills, but that he doesn't care, for they are such wonderfully bright, sweet babies, and he will tell the world they are.

How much better to study the little fellows at close range, noting their form, their colouring, their ways that seem so human sometimes, than to cut short their lives, brief at best, with a careless shot!

There is so much more 'fun' in studying the tiny creatures, if you will once try that, and there is such a fund of knowledge stored up in such a study!

This morning I stood watching a flock of birds eagerly picking up crumbs I had thrown to them. There was a crowd of chattering chickadees, and just as they had settled to the business of satisfying keen appetites, down among them hopped a redbird, like a big, crimson blossom. He did not seem hungry, but strutted back and forth, as if to show them what a really beautiful bird he was, then, as if catching my desire to see him more plainly, he hopped to the porch just in front of the window, strutting back and forth again, as if to call forth my admiration. And I did admire him, exclaiming softly, 'Oh, you beauty, you beauty!' Then, as if satisfied, away he flew. Could I have taken that little life then? No sooner than I could have robbed a human friend of life.

Do you know that without the busy little fellows to check bugs, beetles, and other harmful insects, there would be no grain crops for the farmer and for us?

Several years ago the farmers of a western state, believing the birds were destroying their crops, set out to exterminate them, which they did, gleefully, no

doubt. But, as in many other cases, their laughter was turned to sighing, for the insect pests then had their way, and the crops, year after year, fell a prey to their insatiate appetites. Then what do you think the wise farmers did? Why, just wrote Washington to please, please send them some birds, and be quick about it, or there would be no more crops in that state.

Did you ever note the intelligence of birds? It is wonderful, beyond understanding.

And yet these wonderful little children of the Great Father are shot, maimed, killed, and just for fun! Their tiny bodies are left on the ground without one backward glance, perhaps; little ones left in the nest to die from torture of hunger, and all for fun!

When next you go hunting, and go for fun, leave that destructive gun at home, and take a camera instead, or a note-book and pencil for taking notes on the wonderful things you will see, if you keep your eyes open.

(Reprinted from an article by FLORENCE JONES HADLEY in *Our Dumb Animals* of Boston.)

III

How to Care for Cats and Dogs

PRACTICAL ADVICE GIVEN BY KING COUNTY HUMANE SOCIETY

In a little pamphlet published by the King County Humane Society reviewing the splendid work of that organization for animal protection in Seattle, there appears an article giving excellent practical advice on the care of cats and dogs. Much of the information is of the sort needed by all owners of animals and we take pleasure in quoting excerpts from it as follows:

'It is as cruel to keep a dog tied up as a boy or a man, but if you are obliged to do so occasionally, run the ring at the end of his chain over a clothes-line or long wire so that he may run back and forth the full length of the line. Don't use your dog for a few weeks in the fall and then condemn him to eleven months of hideous captivity on a chain or in a small inclosure.

'If you can't treat your dog decently give it to someone who will. He is very sensitive to ill treatment, hard words or imprisonment.

'Keep his house from extreme heat or cold; hang a cloth over the door to keep out winter winds and give him a bed of clean straw, or big wads of newspapers, or cedar sawdust. Cedar sawdust will drive off most of the fleas. See that filth does not collect around his house. Keep fresh clean water at hand; feed him regularly and more in winter than in summer.

'If your dog is poisoned with strychnine, he will have convulsions and stiffen out and fall stiff and hard as if he had been dead some time. He may, however, have a number of these before dying and if you begin in time you will probably save him by dosing heavily with warm—not hot—lard or oil. Give from one to three cups according to size of dog and repeat in thirty minutes. When he feels better give him a big dose of castor oil; this is good for other troubles also.

'To dose him, take him between your knees facing away from you; clasp hand tightly around his muzzle and pull it straight up; then, with the other hand pull the skin away from the side of his jaw and mouth; this will form a pocket in which medicine may be poured *very slowly* from a bottle, or better still, from a small funnel. It will trickle through between his teeth and into the back of his mouth and he will have to swallow it if you continue to hold his head up. No creature can swallow with his mouth open, so keep it shut.

'Arsenical poisoning is harder to treat. Call a doctor if possible. If not, try dosing with a tablespoonful of mustard in a cup of warm water to make the dog vomit. Repeat if necessary. This may also be used in cases of strychnine poisoning but we have always found the oil treatment satisfactory if given in time. We cured one dog four times with this treatment.

'Watch your puppies particularly for worms. Sometimes they get so bad as to come up in the throat and cause the animal to cough as if it had a cold. The hair gets rough and he looks miserable; he may even have fits. Mix five drops of turpentine in a tablespoon of castor oil and give one to three tablespoons, according to size of dog; this may give relief, until you see a doctor or get some good vermifuge.

'Distemper is a very common ailment. It is contagious and little can be done for it except careful nursing and keeping the animal away from extremes of temperature.

Symptoms are varied; sneezing, vomiting, coughing, inflamed and running eyes and nose, dragging hind legs and general disturbance of the bodily functions. If you can't take care of such a case and nurse the animal properly, bring him to the shelter and we will humanely put him to sleep.

'Attacks of acute and very painful indigestion are often mistaken for rabies. Any animal that is suffering severely may be excused for snapping at anyone who disturbs it, so don't jump to the conclusion that your dog is mad and should be killed.

'Mange may usually be easily cured if not carelessly neglected. Symptoms are itching, scratching, hair comes out in spots which spread if neglected, and become sores. At the first symptoms, mix a tablespoonful of kerosene with a cup of warm lard and rub on the spots three or four times daily; dose with castor oil, also.

'If you see a mangy starving cat or dog on the streets, don't go off and leave it to its fate. Find some way to get it to the Society's shelter.

'Most dogs are at times bothered with fleas. Wash them in warm water with flea soap or put a dessertspoonful of kerosene to each pail of warm soap suds and wash him thoroughly. Repeat after two days and then again if necessary. The first bath will not kill the nits.

'Cats are hard to treat, but they will respond to careful nursing in cases of bad colds and ordinary sicknesses. Worms frequently cause moping and even fits. Treatment same as for pups but give less medicine. Cats sometimes die of homesickness when taken from home and confined.

'Don't spread surplus kittens about your neighbourhood. It is cruel to the kittens and unfair to your neighbours. Most children are glad to take a kitten or a pup, but often when they get home with it, their parents won't accept it and it is turned out into the street. Bring your surplus to the shelter, especially the females.'

IV

Abraham Lincoln and Animals

Nathaniel Wright Stephenson in his biography of Abraham Lincoln declares that as a boy the future President 'astounded his father by refusing to own a gun. He earned terrible whippings by

releasing animals caught in traps. Though he had in fullest measure the forest passion for listening to stories, the ever-popular tales of Indian warfare disgusted him. . . The stories of talking animals and of Aesop fascinated him.

'This thrilled curiosity about the animals was the side of him least intelligible to men like his father. It lives in many anecdotes: Of his friendship with a poor dog he had which he called "Honey"; of pursuing a snake through difficult thickets to prevent its swallowing a frog; of loitering on errands at the risk of whippings to watch the squirrels in the tree tops; of the crowning offence of his childhood, which earned him a mighty beating, the saving of a fawn's life by scaring it off just as a hunter's gun was levelled, and by way of comment on all this there is the remark preserved in the memory of another boy to whom at the time it appeared most singular, "God might think as much of that little fawn as of some people." Of him as of another gentle soul, it might have been said that all the animals were his brothers and sisters.'

V

Ants

The researches of P. Huber and Sir John Lubbock (Lord Avebury) have made students of natural history familiar with the highly developed senses and the power of communicating with one another possessed by ants. These insects are guided by light, being very sensitive to ultra-violet rays and also by scent. The latter power enables them to distinguish friends from foes, as those in one nest have a different kind of odour from those in another. Whether they can hear sounds, as we do, is a moot question. They are apparently not disturbed by the sound of a syren blown close to them but they can certainly feel vibrations. Ants also possess the sense of taste, though its range is different from that of man. A lecturer speaking recently of the remarkable marches made by colonies of ants, witnessed on a small scale in every Madras compound, said that when these creatures come to a small stream they will climb a tree and, the one gripping the other, they will make a living bridge to a tree on the other side of the stream, their mates crossing this living bridge. Such a method of transportation over streams has

long been known to be practised by monkeys in South America but its use by ants is new to us. It would be interesting to know if any of our readers can corroborate the statement from personal experience of one or other of the various species familiar to us in Southern India.

ஒரு குரமான வழக்கம்.

சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள ஆத்தூர் என்ற கிராமத்தில் செல்லியம்மன் என்ற கோயிலிருக்கிறது. செல்லியம்மன் தேவதையை ஆத் தூரிலுள்ள ஜனங்களும் அதன் சுற்றிலு முள்ள கிராமங்களிலுள்ள ஜனங்களும் எருமைகளையும், ஆடுகளையும் பலிகொடுத்து பூஜித்துவருகிறார்கள். அத்தேவதையால் தங்களுக்குக் கிடைத்த நன்மைக்குப் பதிலாக இவ்விதம் இப்பொழுதும் செய்துவருகிறது நமக்கு மிகுந்த வருத்தத்தையுண்டாக்குகிறது. இதன் முழுவிவரத்தைக் கேட்போர் நடுங்குவார்கள்.

வருஷத்துக்கொருமுறை பத்துதினம் உற்சவம் நடக்கும். அச்சமயம் அநேக சாதுவான ஆடுகளைப் பலிகொடுக்கிறார்கள். ஒரு கர்ப்பமுள்ள ஆட்டை இரக்கமின்றி கத்தியால்குத்தி அதன் இரத்தத்தை எடுத்து ஒரு சட்டியில் வார்த்து உற்சவம் முடியும்வரையில் வைத்திருப்பார்கள். உற்சவம் முடிந்தவுடன் அக்கிராமத்து எல்லையில் அதைக் கொண்டுபோய் கொட்டுவார்கள். அதன் வயிற்றிலுள்ள குட்டியை உடனே நைவேத்தியம் செய்வார்கள்.

பத்தாவது தினத்தில் இரதோற்சவம் நடக்கும். அது மிகவும் பயங்கரமான திருநாள் என்றே சொல்லலாம். இந்த பத்துதினங்களில் பரிதாபமான ஆடுகளைப் பலிகொடுத்து போதாதென்று எருமைகளைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு தேவதையின் முன் கொண்டுவருவார்கள். ஒவ்வொரு எருமையையும் அதன் இருபக்கத்திலும் நிற்கும் இருவர்கள் பயங்கரமான கத்தியால் அதைச் சித்திரவதை செய்வார்கள். இதைவிட பயங்கரமான செய்கை எங்கும் நடவாது. இவ்வித பயங்கரமான காரியத்தைக் காண வேகு தூரத்திலிருந்து விலகி ஜனங்கள் வருவார்கள். தேவதைக்குக் கிடைக்கவேண்டிய கடவுள்களுக்கு முக்கியமல்ல, கடவுள்கள்

197930

புருஷர்களும், ஸ்திரீகளும், சிறுவர்களும், விருத்தரும், நன்றாக டாம்பிகமான உடை தரித்துக்கொண்டு சிறிதும் இரக்கமின்றி கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பரிதாபமான எருமைகளைச் சித்திரவதை செய்வதைக் கண்டு களிக்கவருவார்கள். இவர்களெல்லாம் கல்விவாசனை சிறிது மில்லாதவர்களானபடியால் இவர்களின்மீது குற்றம் கண்டுபிடிப்பது சரியல்ல. இவர்களுக்கு நமது மதத்தின் கோட்பாடுகளின் உண்மை தெரியவே தெரியாது. ஆகையால் இவ்விடத்திலுள்ள கல்வியிற்பேற்றந்த பிரமுகர்கள் இவர்களுக்குப் புத்திபுகட்டி இந்தக் குருமான ஹிம்ஸையை அடியோடே நிறுத்த முன்வருவார்களென்று நம்புகிறோம்.

மேலும் இதை நிறுத்த கவர்ன்மென்டார் பிரவேசிப்பதைவிட பொது ஜனங்கள் மனதார உணர்வேண்டும். அவர்களுடைய மனச் சாஷியின் பலமே இக்குரு ஹிம்ஸையை நிறுத்துவதற்கு பேருதவியாகவிருக்கும்.

குதிரை மாடு முதலியவைகளுக்குத் தண்ணீர் தோட்டிகள்.

சென்னையில் பற்பலவிடங்களில் அநேக தண்ணீர் தோட்டிகளிருந்தன. மிருகங்கள் வேண்டியபொழுது அத்தோட்டிகளிலுள்ள தண்ணீரைக் குடித்துவந்தன. இப்பொழுது அவைகளின் தொகை குறைந்திருப்பதால் மிருகங்கள் வெயில் காலங்களில் மிகவும் தவிக்கின்றன. இந்தியாவில் வெகுகாலம் தோட்டு மிருகங்கள் தங்க சாவடிகளும், தண்ணீர்குடிக்கத் தோட்டிகளும் இராஜாக்களாலும் கனதனவான்களாலும் கட்டப்பட்டிருந்தன. அசோக மகாராஜா அரசுபுரிந்த காலத்தில் மிருகங்களுக்கு வைத்தியசாலைகளை ஏற்படுத்தியிருந்ததாகச் சரித்திர மூலமாகத் தெரிகிறது. அவருக்குப்பின் அநேகர் அவரைப் பின்பற்றி நடந்து வந்தார்கள்.

நமது சென்னை கார்பொரேஷன் கௌன்ஸிலர்கள் இக்குறையைக் கவனித்து வாயில் லாஜீவன்களுக்கு நன்மைசெய்ய முயலுவார்களென்று நம்புகிறோம். பல மிருகங்கள் வெயிலில் தாகத்திற்காகத் தவிக்கின்றன. நிழலுக்கும் அவைகள் படும் கஷ்டங்களோ பல. அவைகள் வாயைத்திறந்து சொல்பவைகளல்லவே. நாமோ அவைகள் செய்யும் பற்பல

உதவியைப் பெற்றுவருகிறோம். அவைகளுடைய சுக துக்கங்களை நாம் கூட கவனியாமலிருப்பது மிகவும் துக்ககரமானதே. ஆகையால் இப்பொழுதாவது உடனே கனதனவான்களும், கார்பொரேஷனும் வாயில்லா ஜீவன்களுக்குத் தண்ணீர் தோட்டிகளின் தொகையை விருத்திசெய்ய முயலுவார்களென்று நம்புகிறோம்.

ஜீவஜந்து காட்சி சாலை.

உலகமெங்கும் இப்பொழுது ஜனங்கள் பார்க்கவேண்டுமென்று சிம்மம், புலி, கரடி, யானை, ஒட்டகம், பலபட்சிகள் முதலியவைகளை ஒரு பெரிய விஸ்தாரமான விடத்தில் அடைத்துவைக்கிறார்களே தவிர சென்னையிலுள்ள பீபில்ஸ்பார்க்கில் சிறிய கூண்டில் அடைத்துவைத் திருப்பதுபோல் செய்வதில்லை. அப்படியில்லாமையால் அவைகள் கூடியவரையிலும் சுயேச்சையாயிருந்து வருகின்றன. ஜனங்களுக்கும் யாதொரு அபாயமும் நேரிடாவண்ணம் பந்தோபஸ்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சென்னையிலுள்ள பீபில்ஸ்பார்க்கில் மிருகங்களை சிறிய கூண்டுகளில் அடைத்துவைக்கிறார்கள். அவைகள் இந்தண்டை அந்தண்டை திரும்பவும், சௌகரியமாய் படுத்து உறங்கவும் கூட போதுமான இடமுமில்லை. பட்சிகளிருக்கும் இடம்கூட போதுமான தல்ல. ஆனதுபற்றிதான் மிருகங்கள் இறந்துவிடுகின்றன. உயிரோடிருக்கும் மிருகங்கள் பல ஹினைமாயிருக்கின்றன. சில மேற்பிரதேசங்களில் மிருகங்களிருக்கு மிடங்கள் விசாலமாயிருப்பதாலும், அவைகள் சுயேச்சையாய் அவ்விடங்களில் திரிகின்றமையாலும் அவைகள் வெகுகாலம் ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. பலஹினைமாயும் தென்படுவதில்லை. சென்னையிலுள்ள பீபில்ஸ்பார்க்கிலுள்ள மிருகங்களும், பட்சி முதலியவைகளும் மேற்சொல்லியவாறு இருக்கவேண்டுமானால் ஒரு பெரிய விசாலமான விடத்தில் அவைகளைவிட்டு வளர்த்து வரவேண்டும். அப்பொழுது அபூர்வ மிருகங்களும், பட்சிகளும் உயிருடன் வெகுகாலம் ஜீவித்திருக்கும். பாடசாலைப் பிள்ளைகளும், மற்ற ஜனங்களும் அவைகளை அடிக்கடி போய்பார்ப்பார்கள். வரும்படியும் அதிகரிக்கும்.

செலவு அதிகரிக்காது. புல் அந்த மைதானத்தில் பயிராக்கலாம். இது ஆடு, மாடு, மான் முதலியவைகளுக்கு உதவும். பழந்தரும் மாங்களையும் பயிராக்கலாம். பழவர்க்கங்களும் பட்சிகளுக்கு உதவும். இவைகளைப் பயிர்செய்ய விசேஷ செலவு செய்ய வேண்டியதும் அனாவசியம்.

ஆகையால் சென்னை கார்பொரேஷன் சங்கத்தார் இந்த யோசனையைக் கவனித்து இதன்படி ஏற்பாடு கூடிய சீக்கிரத்தில் செய்வார்களென்று நம்புகிறோம்.

யானையின் புத்திகூர்மை.

இந்தியாவில் சிற்சில விடங்களில் பழகின யானைகள் தோட்டியிலுள்ள தண்ணீரைக் குடிப்பது வழக்கம். இத்தோட்டிக்கு கிணற்றிலிருந்து குழாய் மூலமாகத் தண்ணீர் வரும்படி யானை செய்யும். ஓர் ஊரில் ஒரு யானை தினம் காலையில் இத்தோட்டி நிரம்பத் தண்ணீர் வரும்படி செய்து வந்தது. ஒருவர் இது இப்படிச் செய்வதை சிலநாள் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் தோட்டிக்கு அடியிலிருந்த இரண்டு கட்டைகளில் ஒன்று நழுவிவிட்டது. அப்படி நழுவிவிருந்த பொழுது யானை தண்ணீர் இறைத்தது. தோட்டி முழுமையும் தண்ணீர் நிரம்பியவுடன் அதிலுள்ள தண்ணீர் கீழே விழுந்து விட்டது. ஏனெனில் அத்தோட்டி பாதி கவிழ்ந்திருந்த தல்லவா? இதைப் பார்த்திருந்த அந்த கனவான் இந்த யானை என்ன பிசகு இருக்கிற தென்பதைக் கண்டுபிடிக்க முயலுகிறதாவென்று நினைத்து அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். தோட்டியில் தண்ணீர் நிரப்பப்பட்ட பொழுதெல்லாம் வெளியில் தண்ணீர் போய்க்கொண்டேயிருந்தது. யானைக்கோ இன்னது செய்கிறதென்று தெரியவில்லை; மறுபடியும் அதில் தண்ணீரை நிரப்பியவுடன் தண்ணீர் அதில் சிறிதும் தங்கவில்லை. உடனே தண்ணீர் இறைப்பதை நிறுத்தி என்ன பிழையிருக்கிறதென்பதை யோசிக்கலாயிற்று. கடைசியில் தோட்டியைப் போய்ப்பார்த்து அதை பரிசோதனை செய்தது. அதன் அடியில் இன்னொரு மாக் கட்டை யில்லாதிருப்பதைக் கண்டது. உடனே தோட்டியைத் தூக்கி தன் பெரிய பாதத்தில் வைத்துக்கொண்டு தனது துதிக்கையி

னால் அதன் அடியிலிருந்த கட்டையை எடுத்து எறிந்துவிட்டு தோட்டியை பூமியில் நன்றாக நிற்கும்படி செய்தது. உடனே தண்ணீர் இறைத்தது. தோட்டியில் தண்ணீர் நிரம்பியது, வெளியில் முன்போல் போகவில்லை, யானை உடனே சந்தோஷத்துடன் தன் இடத்திற்குச் சென்றது என்று சொன்னார். பார்த்தீர்களா! யானையினுடைய புத்தி சாதுர்ப்பதை! எல்லா மிருகங்களுக்கும் அறிவுண்டு. ஆனால் அவைகள் பேசுவதில்லை. அதனால் நாம் அவைகளை ஹிம்ஸிக்கலாமா? ஒவ்வொருவரும் எந்த ஜெந்துவையும் ஹிம்ஸிக்கலாகாது.

அஹிம்ஸா போதனை.

திருவள்ளூர்.

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன் பின்சாரப் போய்யாமை நன்று.

பெரியோர்களால் சொல்லப்பட்ட அறங்களுள் கொல்லாமையே மிகவும் நல்லது. போய்பேசாமை யானது இதன் பின் தான் சிறந்ததாகும். கொல்லாமைக்கு இவ்வளவு சிறப்பு பெரியோர்கள் அளித்திருக்கிறார்கள். இதனால் போய் சொல்லலாம் என்றல்ல போய் சொல்லவேகூடாது. ஆனால் கொல்லாமையை இங்கு முதன்மையாக நாயனார் கூறியது கொல்லாமை என்ற தர்மத்தைச் செம்மையாக இன்னும் விளக்கி காட்டுகிற தல்லவா?

ஆகையால் ஒவ்வொருவரும் யாதொரு உயிரையும் கொல்லாமலிருப்பதே நல்லவழியாம். இவ்வறத்தை ஒவ்வொருவரும் கைப் பற்றவேண்டுவது அவசியமேயாம்.

கால்நடைகளைப்பற்றிய

பழமொழிகள்.

(20-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

16. மாட்டுக்கு மேய்ப்பும், குதிரைக்கு தேய்ப்பும்.
17. ஏரி மீதந்தால் இடையனை மதியாது.
18. ஈடன் பாடஞ்சான் கூழைஎருது துழம்பஞ்சாது.
19. ஆலம்பாடி அழகெருது உழவுக்குதவாத கிழவெருது.
20. வல்விலைக்கூறையும் மெல்வினைக் காளையும்கூறு.

(அதிக விலையுள்ள துணியும், மிகக் குறைந்த விலையுள்ள எருதும் கூடாது.)

21. கருப்புமாடு கபடமாடு.
22. கருப்புமாடு கால்மாடு.
23. காரிகால்மாடு கபடுவிட்டால் ஒண்ணைகால் மாடு.
24. பசு கருப்பானால் பாலும் கருப்பாமா?
25. பசு ஏறுவாலும், எருது கூழைவாலும் ஆகாது.
26. மாடுவாங்க அறியாதவன் மடைக் (பின்புறம் சாய்ந்த) கொம்புமாடு வாங்கு.
27. வால் நீளம், வயசு நீளம்.
28. மாடறியாதவன் மட்டையைக்கொள்ளு.
29. மாட்டை நடையில்பார், ஆட்டை கெடையில் பார்.
30. உழுதிறவன் இளப்பமானால், எருது மைத்து னன் கொண்டாடும்.

முக்கிய குறிப்புகள்.

ஜீவஹிம்ஸ நிவாரணச்சங்கம்.—100 வருஷ விழா. “ஹிந்து” பத்திரிகைக்கு லண்டன், ஜூன் 25-ந் தேதி வந்த விசேஷ தந்தி யொன்று கூறுவதாவது:—

லண்டனில் கூடிய சர்வ தேச ஜீவஹிம்ஸ நிவாரண காங்கிரஸில், இந்தியாவில் ஜீவ ஹிம்ஸ நிவாரணச் சங்கங்கள் நடந்துவரும் விதத்தைப்பற்றி பிரஸ்தாபிக்கப் பட்டது. மிஸஸ் லென்ஜக்ஸ் என்பவர் இந்தியாவில் பசுக்கள் மிக்க பரிசுத்தமாகக் கருதப்பட்டு புஷ்டியாக வளர்க்கப்படுவதையும், காளைகள் எலும்பும் தோலுமாக வண்டியில்கட்டி அடிக் கப்படுவதையும் எடுத்துக்காட்டிப் பேசினார். டாக்டர் ஹாஜி பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு முன் ஜீவஹிம்ஸ நிவாரணத்திற்காக யாதொரு சங்கமும் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை யென்று கூறினார். ஜீவஹிம்ஸ நிவாரணத்திற்காக மத்திய சங்கமொன்றை இந்தியாவில் ஸ்தாபித்தால் இந்திய சமஸ்தா னாதிபதிகளும் இவ் விஷயத்தில் அக்கரை எடுத்துக்கொள்ள வேறு வுண்டாகு மென் றும் இது விஷயமாக பிரிட்டிஷ் கவர்ன் மென்டார் இராஜப் பிரதிநிதிக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்றும் கூறினார்.

ஜீவஹிம்ஸை நிவாரணச்சங்கம்.—ஜூன் 26-ந்தேதி மாலை 5-30 மணிக்கு குட்பகோணம் பொற்றாமரை வடகரையில் உள்ள மேற்படி சங்கத்தின் கொட்டகையில் தூர் மகா ராடு

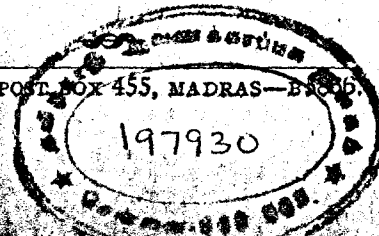
கூடியது. ஸ்ரீமான் திருநாராயண ஐயங்கார் தலைமை வகித்தார். ஸ்ரீமான் சாரங்கனும், சங்கத்தின் தொண்டர்களும் தேசிய கீதம் பாடிய பிறகு ஸ்ரீமான் செல்வரசு ஜயின் ஜீவ ஹிம்ஸையைப் பற்றி உபநிதிக்ந்தார். அக் கிராசனர் அநேக சரித்திர மேற்கோள்களு டன் ஜீவஹிம்ஸையை ஒழிப்பதற்குப் பிர சாரம் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார் என்று நமது நிருபர் எழுதுகிறார்.

ஒரு புலியின் வாஞ்சை.—‘டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா’விற்கு வங்காளத்தின் வடபாகத்தி லிருந்து ஒரு நிருபர் எழுதுவதாவது:—

சாந்தல் காட்டில் சில கிராமவாசிகள் ஒரு புலியை அதன் புதரிலிருந்து பயமுறுத்தி ஒட்டிவிட்டு அதன் 2 குட்டிகளைக் களவா டிக்கொண்டு அவற்றை விற்பதற்காக 12 மைல் தூரத்திலுள்ள மிஷனரிகளது பங்களா விற்கு எடுத்துச் சென்றனர். மாலையில் நேரமாகி விட்டபடியால் மறுநாட் காலை குட் டிகளைப் புகைப்படம் எடுக்கக் கொண்டு வரும்படி அவர்களுக்கு உத்தரவிடப் பட்டது. அவர்கள் உள்ளூர் பள்ளிக்கூடத்தில் அன்று இரவைக் கழித்தனர். குட்டிகள் சிறு வர்களுடன் சேர்ந்து தூங்கின. அவ்விடத் தில் அக்குட்டிகளை விற்க முடியாததால் அவர்கள் வடமேற்கே 3 மைல் தூரத்திலுள்ள ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்று ஒரு ஆங்கிலேய வாஸிபருக்கு விற்பனர். அவர் தாம் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யவேண்டியிருப்பதை முன் னிட்டு குட்டிகளை ஒரு பெட்டியில் வைத் துப் பாதகாத்துவந்தார். அவர் 9 மைல் தூரத்திலுள்ள மற்றொரு பிரயாணி விடுதியில் தங்கினார். அவர் அங்கு வந்த தினத்தன்று மாலை உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தபொழுது ஒரு பெண்புலி அவர்மீது பாய்ந்தது. ஆனால் அதன் இலக்குத் தப்பியதால் அவரது உயிர் தப்பியது. அவரது சட்டைமாத்திரம் கிழிந் துவிட்டது. புலி கண்ணாடி சாமான்களின் மீது வந்து விழ அதனால் மிகுந்த சத்தமேற் பட்டது. அப்பொழுது ஏற்பட்ட சப்தத் தைக்கேட்டு புலி பயந்தோடிவிட்டது. ஒரு வார காலமாக அப்புலி தனது குட்டிகளுக் காக 24 மைல் தூரம் அலைந்து வந்திருக்கின் றது.

Among the noblest in the land,
Though he may count himself the least,
That man I honour and revere
Who, without favour, without fear,
In the great city dares to stand
The friend of every friendless beast,
And tames with his unflinching hand,
The brutes that wear our form and face,
The were-wolves of the human race.

HENRY W. LONGFELLOW.

Convictions for the first half of 1924

This return is published to inform the public of the nature and extent of acts of cruelty to animals discovered by the Society in the City of Madras.

The following **CONVICTIONS** for cruelty to animals were obtained in Madras during the first half of 1924 by the Society's agency:—

1. Working Horses in an unfit state	...	...	...	40
2. Do. Ponies do.	...	...	...	217
3. Do. Bullocks do.	...	...	...	864
4. Do. Buffaloes do.	...	...	...	...
5. Do. Mules do.	...	...	...	...
6. Cows ill-treated	...	...	...	1
7. Calves do.	...	...	...	22
8. Fowls do.	...	...	...	...
9. Donkeys do.	...	...	...	1
10. Goaded Bulls	...	...	...	...
11. Overloading	...	...	...	...
12. Owners causing cruelty	...	...	...	6

Total ... 1151

1924-ஆத்தில் முதல் ஆறு மாதங்களில் ஜீவ ஹிம்ஸைக்காகச் செய்த தண்டனைகளின் பட்டி.

அடியில் குறித்த ஜீவ ஹிம்ஸையான குற்றங்கள் 1924-ஆத்தில் முதல் ஆறு மாதங்களில் இத்தச் சங்கத்தாரால் கண்டறியப்பட்டுத் தண்டிக்கப்பட்டன:—

1. உழைக்கச் சக்தியில்லாமல் கோயாளியாயிருந்த குதிரைகளை வருத்தி வேலை வாங்கினதற்காகத் தண்டிக்கப்பட்ட குற்றம்	...	...	...	40
2. " குதிரைமட்டங்களை " "	...	...	...	217
3. " எருதுகளை " "	...	...	...	864
4. " எருமைக் கிடாக்களை " "	...	...	...	...
தொண்டி " கோவேறு கழுதையை " "	...	...	...	...
நிவாரணத்திற்குரிய குற்றம்	...	...	...	1
இந்தியாவில் ஸ்தூபம் துன்பப்படுத்திய குற்றம்	...	...	...	22
தைபதிகளும்	...	...	...	...
எடுத்துக்கொள்ள " "	...	...	...	...
மேன்மையான இது விஷயம்	...	...	...	1
மென்டார் இராஜகாலால் துண்டினது	...	...	...	...
வேண்டுமென்றும்	...	...	...	...
ஜீவஹிம்ஸை நீக்கிய மேற்குறித்த குற்றங்கள்	...	...	...	6
26-ந்தேதிமேலே	...	...	...	...
பொற்றாமரை வட்ட	...	...	...	...
சங்கத்தின் கொட்ட	...	...	...	...
மொத்தம்	...	...	...	1151

அவர்கள் இஷ்டப்பட்டுக் கொடுக்கும் பொருளாலேயே நடத்தப்படுகின்றன.

PRINTED BY GEORGE ... supported only by Voluntary Contributions.